

Forslaget kun bliver 94,000 Rb. tilbage, og i sig selv kunde det ogsaa have været det Principrigtigste; thi der er ikke derved Spørgsmaal om nogen stor Uleilighed. Naar vi imidlertid i Fjor og den ærede Minister i Aar ere bleve staaende ved Udvalgets Forslag, tror jeg, at man er gaet ud fra, at vi ikke skulle forandre vore Love radikalt, men bygge dem ud af det allerede Givne. Det er, hvad her har fundet Sted. Smidlertid er der dog her i § 3 et Par Afgivelser fra det af Flertallet ifjor Opstillede, hvilke jeg ikke skal undlade at fremhæve. I det oprindelige Forslag i Fjor var der Intet om Nedsættelse, naar Udlevering af Boet fandt Sted, saaledes som der er i den nuværende Lovgivning, idet, saavidt jeg husker, Forholdet er dette, at der kan betales mellem 2 og 120 Rb. med de behørlige Tillæg og Forhøjelser, Alt, efter som Skifterettens Arbejde har været større eller mindre, naar Boet udleveres. Der er altsaa et temmelig vidt Epitulum, hvor der tages Hensyn til Arbeidet. Udvalget i Fjor mente væsentlig at kunne blive staaende derved; man havde saa meget mindre Betænkelse derved, som Gebyrerne nu herefter skulle indflyde i Statskassen, saa at der bliver ikke Tale om, at Retsbetjentene med sært Forfækt eller af en eller anden Grund skulle være tilbøjelige til at sætte Betalingen for høit. Mindretallet mente derimod, at der skulde betales mindst en Fjerdedel af, hvad der er foreslaaet i § 3, og høist tre Fjerdedele, og Mindretallet havde overhovedet kun de to Satser. Jeg tror nu ikke, at det er ganske rigtigt at sige, at der ubetinget skal betales tre Fjerdedele af et Boes hele Beholdning, naar Udlevering først finder Sted efter Proklamas Udløb; thi det kan jo træffe sig, at Paagældende kunde være nødt til at udstede Proklama, medens der i Øvrigt Intet var til Hinder for, at Arvingerne selv kunde overtage Boet, og i det Tilfælde, naar de overtage Boet strax ved den første Behandling lige efter Proklamaets Udløb, har Uleiligheden været lille, og da ere tre Fjerdedele for meget, ligesom der jo ogsaa kunde tænkes Melleminstanser mellem een Fjerdedel og tre Fjerdedele. Springet er efter min Overbevisning for stort. Jeg er villig til at gaa saa vidt, at jeg vil sige: En Fjerdedel skal være det Mindste og tre Fjerdedele det Høieste, men saa derimellem overlade til Skifteretten at tage Betaling efter Arbeidet. Ligeledes foreslog Udvalget i Fjor, at Kjendelsen for at sidde i usikkert Bo ganske skulde bortfalde. Det er i Aar tilbøielig indkommet; men som det ses af § 3 Nr. 2 er der ogsaa der Undtagelser. I den Henseende tror jeg ogsaa, at jeg i alt Fald for min Part indtil videre er nærmest betænkt paa at ville holde paa det en Gang foreslaaede, nemlig at Kjendelsen for at sidde i usikkert Bo ganske skal bortfalde. Det ærede Thing vil have i Grindring, at der fra flere Sider var rettet Behreidelser, navnlig i Fjor ved sidste Behandling af en anden Lov, nemlig Skifte i Døds- og Fællesbo, mod Flertallet i Udvalget, at det ikke vilde tage denne saaledes gode Lov uden i Forbindelse med den nu foreliggende Lov. Man har ment, at vi i det Hele skulde være mere tilbøjelige til at tage det, som er foreslaaet, og tage det, som kan faas, og saaledes siges der saa tidt. Men her ser man dog, at der er kommet Noget ud af at vente lidt. Der er kommet det ud deraf, at vi i Stedet for at have faaet en temmelig ubetydelig Nedsættelse i Skiftegebyrerne, nu dog faae en Nedsættelse, som er henved et Par Hundrede Tusind Rigsdaler. Ganske vist kan det være, at dette bliver sølt lidt nok, især naar man tager Hensyn til, at Skiftegebyrerne opkræves i Forbindelse med Arveafgiften, der er 300,000 Rb., altsaa i det Hele 600,000 Rb., og saaledes bliver Afslaget en Treiedel. Men det er dog en virkelig Nedsættelse, et virkelig Fremskridt, ligesom jeg ogsaa anser den Lov, som staar i nær Forbindelse med dette Lovforslag, nemlig Loven om Skifte i Fælles- og Dødsboer, for et Fremskridt, saa at jeg ikke betænker mig paa at sige, at begge Love i deres Forbindelse ere en virkelig Forbedring. At dette Lovforslag ikke kan træde i Kraft, uden at det andet Lovforslag ogsaa træder i Kraft, ses jo let; men dermed er det ikke sagt, at det andet Lovforslag, saadan som det er affattet, ikke ret vel skulde kunne træde i Kraft, uden at nærværende Lovforslag er vedtaget; men det er, som jeg har udtalt ved Behandlingen af den anden Lov, heller ikke mit Ønske. Jeg ønsker, at disse to Love skulle dele Skæbne med hinanden.

Sjörning: Den Maade, hvorpaa Udvalgets Flertal i forrige Samling foreslog, at Nedsættelsen af Afgiften i Tilfælde af Boets Udlevering skulde beregnes, har jeg adskillige Betænkninger ved. Det var indstillet, at det ganske skulde overlades til Skifteretten at fastsætte Afgiftens Størrelse efter Hensyn til, hvor vidt Skiftebehandlingen forinden Udleveringen er fremfærdet, dog at den ikke maatte overstige $\frac{3}{4}$ af den almindelige Afgift. Jeg tror nemlig, at man ved at fastsætte denne Regel, altsaa i det Væsentlige lade den nu bestaaende Regel vedblive, vil komme til, at der gjør sig vel megen Uilkaarlighed gjældende i dette Forhold. En saadan Regel vil jo i Virkeligheden gaa ud paa frit at overlade til Skifterettens Skjøn, hvor stor Afgiften skal være, og man kan ikke vide, om ikke forskjellige Hensyn, som ikke burde tages her, dog kunne komme i Betragtning, ligesom det jo er unegtelig, at der heraf saare let vil kunne følge en aldeles forskjelligartet Fremgangsmaade hos de forskjellige Jurisdiktioner. Denne Regel har jo vel gjældt i mange Aar, men det skal ikke anbefale den; thi det er netop et af de Punkter, der ere saa overordentlig svage i den nuværende Sportellovgivning, og som jeg derfor ikke synes man skulde fastholde. Man kan heller ikke sige, at en saadan Regel stemmer med de Grundsetninger, Folkethinget ellers forfølger, idet det pleier